

10. rokov

SEREĎMARATÓN 2006-2015

spomienky z opa nej strany štartovej iary

Asi každý, kto sa zú astnil nejakých pretekov, si aspo raz pos ažoval na vysoké štartovné, málo ob erstvova iek, zlé znanie trasy, slabé zabezpe enie križovatiek ... nikto nie je dokonalý a dôvod na kritiku sa vždy nájde. A ak je opodstatnená, ur íte má svoj význam a môže pomôc organizátorom odstráni všetky chyby a nasledujúci rok posunú kvalitu podujatia o kúsok vyššie. Ale každá minca má dve strany. Za zorganizovaním aj tých najmenších pretekov je množstvo nezaplatenej práce, vybavova iek s úradmi, starostí so zhá aním sponzorov, obetovania svojho vo ného asu, do takéhoto „biznisu“ sa môžu pusti iba ozajstní cyklistickí nadšenci. Chcel by som aspo trochu zvidíte ni ich prácu a preto som využil 10. jubileum cyklomaratónu v Seredi a požiadal jeho riadite a Dušana Holbika, aby si zaspomínal na predchádzajúcich 9 ro níkov. A tak vznikol tento lánok zo zákulisia Sere maratónu.

Za iatok je podaný slovami Jarka Vodi ku, ktorý opísal vznik 1. ro nika v reportáži z roku 2006:

Niekedy v januári 2006 zavola Dušan Holbík niektorých členov ŠK Cyklo-Tour Sered', konkrétne Mari-ku, Mira, Ivana, svoju manželku Elenku a mňa k sebe domov pod zámkou kolaudácie nového bytu. Pri tej príležitosti to na nás rozbalil: „zaregistroval som náš klub na SZC ako organizátora cyklomaratónu pod názvom „Sere maratón

2006“. Bude sa kona 21.5.2006“. Napriek tomu, že všetci okrem Dušana sme cyklistami viac dušou ako telom, súhlasili sme, že pomôžeme s organizáciou. To s tým telom a dušou myslím vážne, asi preto členov nášho klubu nazval jeden kolega cyklista „bicyglistami po týteši“ (týteš = hrádza postavená popri rieke Váh). Takže sme súhlasili.

Dušan sa toho chytil a začal vybavovať všetky povolenia, podporu mesta Sered', podporu kolegov

z iných oddielov (tam nepochodil) a mnoho ďalších vecí. Osvedčil sa nielen ako vizionár, ale aj ako veľmi dobrý manažér a organizátor. Musím povedať, že na realizáciu svojej vízie vynaložil nesmierne množstvo energie, času a peňazí (aj svojich). Keď sme videli jeho neúnavnú aktivitu, postupne sme sa začali aktívne zapájať aj ostatní. Naraz začal čas bežať rýchlejšie, naše stretnutia boli častejšie a problémov čoraz viac. Všetci sme podľa svojich schopností, možností a známostí začali oslovovať predstaviteľov miest Sered', Hlohovec a Piešťany, policajné orgány, zdravotnícke zariadenia atď. A začali sme počítať náklady. Keď náklady tak aj príjmy. Ale kde ich vziať? Začali sme oslovovať potenciálnych sponzorov, viac či menej úspešne. Zohnalo sa pár tisíc korún.

Nastal teda deň D. Ráno o 7.00 sme sa v pôvodnej zostave zišli pred kultúrákom v Seredi. K starej zostave sa pripojili Darinka, Dušan, Ľudo a Peter. Všetko samí „srdcoví“

cyklisti, tých aktívnych si predsa musíme „šetriť na preteky“. Spočiatku bol priebeh pokojný, Ivan s dievčatami pripravili kanceláriu, ostatní sme pripravovali priestor Štart - Cieľ. Postupne prichádzali účastníci a potom to začalo.

Prišli rozhodcovia a vyslovili požiadavky: nebudú traja ako bolo v rozpise, ale štyria. Rozhodcovské nariadení SZC ako je to uvedené na jeho oficiálnych stránkach. Nestačia im dve autá ale potrebujú aspoň tri okrem zberáka, v ktorom rozhodca sedieť nebude. Mimochodom - podľa pravidiel SZC má v zberáku sedieť rozhodca, ale... Takže rýchle riešenie. Na štarte pripravených 188 cyklistov, Dušan už bol oblečený v cyklistickom úbore a pomáhal rozhodcom riešiť situáciu na štarte (alebo oni jemu?). Ja som sa musel rozlúčiť s pôvodne plánovaným príjemným postom spoločníka VIP a sadnúť do auta spolu s jedným rozhodcom. Druhého naložil Peter. Tretie vozidlo si zabezpečil hlavný rozhodca.

Pokrajuje Dušan Holbík:

A takto sa to nejak celé začalo, až sme zrazu v roku 2015 a píšeme 10. ročník. Za tie roky sme si kadečo užili, dobré i zlé, naše manželky nám počas príprav podujatia statočne tolerovali všetky tie hodiny strávené mimo domu. Tu sa fakt nepoužíva slovo biznis, lebo z celého podujatia Vám zostane iba dobrý pocit z vykonanej práce (cca. pol roka príprav.)

Trasy sa počas všetkých rokov menili tak, aby preteky mali dĺžku okolo 100 km, raz kopcovitejšie,

inokedy rovinatejšie. V roku 2009 boli na výber dokonca 2 trasy, prišlo vyše 200 cyklistov, len „**chybi ka se vloudila**“ do organizácie, elektronická časomiera chytila paniku z toľkých ľudí a pomiešala pretekárov z oboch trás. Po oprávnenej kritike niektorých cyklistov a takejto trpkkej skúsenosti sa na chvíľu rozpadol realizačný tím. Ale stretli sme sa na jeseň toho roku s tým, že dáme ešte jeden ročník a „**fajront**“. Cyklisti nám nedali košom, prišli a opäť nakopli chuť ľudí pokračovať v tradícii.

Ale zažili sme aj humorné situácie. Borec prišiel so špeciálnym bicyklom, kde nad hlavou mal umiestnený slnečník, pohyblivé sedlo a na predných riadidlách 2 fľaše. V jednej vyhlásení výsledkov - s obrovskou stratou prišiel celý bledý, dehydrovaný a vyčerpaný do cieľa, že dostal hnačku a ešte k tomu zablúdil.

Za Hlohovcom na križovatke, pri záhradkárskej osade stál usporiadateľ a očakával cyklistov. Počul za chrptom nejaký dupot, otočil sa

a cyklisti to neboli. Divé svine sa rozhodli si skrátiť cestu okolo neho a on že v živote sa tak nebál ako vtedy.

Kto pozná Mariána Valáška, pozná jeho športárske kvality a silu. Pri zjazde z Havrana predbiehal policajné prvé vozidlo v rýchlosti 85 km/h. Pán príslušník, ktorý to rozprával, bol v šoku, jednoducho ho nedokázal predbehnúť a má zážitok, na ktorý sa nezabúda.

V pelotóne býva napriek tvrdej makačke kopa humorných hlášok, ale aj nadávok a strkaníc, najmä pred cieľom. Cyklistika je už taká. Robiť ju aktívne je veľmi náročná záležitosť po fyzickej, psychickej i finančnej stránke. To všetci vieme, len je to jednoducho droga a vyhľadávame ju podľa kalendára príslušného roka. Ak ste si náhodou našli v tom kalendári Sereď, tak pridte sa s nami podeliť o nové zážitky, adrenalínu nikdy nie je dosť. Aj za pomoci technického riaditeľa Erika Štefaneka sú prípravy v plnom prúde. Tešíme sa na vás !!!

